

Datum: 21.09.2020

Medij: Politika

Rubrika Društvo

Autori: Redakcija

Teme: Ministarstvo odbrane; Vojska Srbije; Ljubiša Diković

Napomena:

Površina: 704

Naslov: Elektronske oči Vojske Srbije

Strana: 1,7

Projekat „1.500“ – opremaње tolikog broja vojnika stranim naoružanjem i opremom

Фотографије Министарства одбране

За снајперисте осматрање циља је важно колико и нишањење

Електронске очи Војске Србије

Набавком футуристичке опреме за осматрање ноћу и у лошим временским условима наши војници изједначени су с колегама из најсавременијих армија света

Необичне справе на шлемовима војника које се по потреби могу спустити у ниво очију, за које је и неупућеним посматрачима јасно да је реч о некаквим електронским двогледима или бинокуларима, постале су неизоставни део опреме елитних припадника Војске Србије. Реч је о војницима обухваћеним пројектима модернизације „1.500“ и „1.500 плус“, а који се односе на опремање толиког броја војника наоруђањем и опремом стране (пројекат „1.500“) и домаће производње (пројекат „1.500 плус“).

Важан део те опреме су оптоелектронски уређаји, посебно они за ноћне и услове лоше видљивости. То је оно што је донедавно недостајало Војсци Србије, а што иначе поседују њихове колеге из модерних армија 21. века.

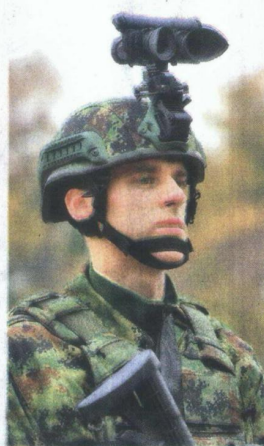
Каква је по овом питању била ситуација minulih година, о томе је, између осталог, недавно за „Политику“ говорио пензионисани генерал Љубиша Диковић, бивши начелник Генералштаба ВС.

„Копнена војска је унапредила покретљивост, заштиту, могућност дејства у свим условима дана, а посебно за дејство ноћу и у другим условима ограничене видљивости... Набавком знатног броја оптоелектронских средстава, што из увоза, што из домаће производње та слабост практично више и не постоји“, истакао је генерал Диковић.

Министарство одбране је ових дана први пут објавило детаљније податке о овој технологији, која можда није толико атрактивна на први поглед као авиони или хеликоптери, али је припаднике Војске Србије сврстала у ред савремено опремљених војника. С тим уређајима испред очију, рекао би неко, делују као да су дошли из неког футуристичког филма.

Када је реч и о овој опреми, постигнуто је оно чему систем одбране тежи у сваком смислу, да она буде и са Истока и Запада, али и, што је посебно важно, домаћег порекла.

Од средстава која се монтирају на шлем, или носач који се носи око гла-

Уређај за ноћно осматрање монтира се на шлем

ве, елитни војници ВС су опремљени бинокуларом ДВС-8 руске производње с увећавајућом оптиком.

Поседују и мултифункционални термовизијски двоглед француске производње ЈИМ УЦ. Ово средство намењено је за осматрање, детектовање, препознавање идентификацију, лоцирање и обележавање циља по коме се затим дејствује. Овај супердвоглед има ласерски даљиномер, дневну камеру, термовизијску камеру, магнетни компас ГПС и ласерски обележивач циља.

Сличну намену (али мањег дмета) има и ласерски мултифункционални даљиномер „москито“ швајцарског порекла.

Војска Србије опремљена је и уређајем МУНС америчке производње. Реч је о средству великог дмета које се монтира на пешадијско наоруђање за гађање ноћу. Овај уређај намењен је пре свега специјалистама, за задатке када неку критичну ситуацију треба решити једним хицем.

Таква прецизност очекује се од снајпериста, а да би они били ефикасни, морају да виде даље и јасније од других захваљујући посебној техници конструисаној и набављеној за њих. Телескопски дурбин „спотер 60“ с увећањем од 20 до 60 пута набављен је за њих.

Када је реч о домаћим оптоелектронским средствима које војска користи, или ће користити, реч је о преносним осматрачким уређајима, системима командира за видео-надзор околине, нишанским справама и уређајима који олакшавају посао возачима борбених возила из којих је, по природи ствари, смањена видљивост.

Једно од поменутих врста средстава је МИП-1 (скраћени назив од „мултисензорска извиђачка платформа“), преносни уређај на постољу, намењен осматрању и извиђању у свим временским условима, дању и ноћу, а због прикупљања обавештајних података и лоцирања циљева.

Милан Галовић